

ת"פ 12408/08 - המאשימה מדינת ישראל נגד הנאשם מוחמד בן עומר אלמדין (עציר)-בצממו

בית משפט השלום בבאר שבע

05 Mai 2015

ת"פ 12408-08 מדינת ישראל נ' אלמדין(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טוליה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוז אטיאס

נגד

ה הנאשם מוחמד בן עומר אלמדין (עציר)-בצממו

ע"י עוז אריאתה

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה סתם, פצעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת אגרוף שלא למטרה כשרה או יומיים.

על פי המתואר בכתב האישום ביום 14.8.7, בסמוך לשעה 13:00 במתיקן "חולות" תקף הנאשם את אלאמין אחמד מוחמד, (להלן: "**המתלון**") בכר שהכה אותו במכת אגרוף. מיד לאחר שניסה המתلون לkom מהרצפה ולהתגונן פצע אותו הנאשם בכר שנשך אותו בלחץ שמאלי ובעקבות כך עורו התקלף ונגרם לו פצע מדם. לאחר מכן, הגיעו אליו נוספים שנכחו במקום והפרידו בין הנאשם למתרון. הנאשם הלך לחדרו וחזר למקום עם סכין קטנה בידו אשר הוצאה מידיו על ידי אחרים. כאשר הוצאה הנאשם מהמתיקן על ידי שוטרים אמר למתרון כי אם יילך עם השוטרים ולא יחזור יקבל עוד מכות ויפגע בו.

זרת המחלוקת:

בתיק זה אין מחלוקת על כך שהתגלע סכסוך בין הנאשם למתרון, אולם, לגרסת הנאשם הוא זה אשר הותקף על ידי

עמוד 1

המתלון וחבריו ולא להיפר. לדבריו, חלק מהחברות שנגרכו למתלון בוצעו על ידי שוהים אחרים במתוך אשר באו לשיע למתלון ולתקוף אותו וככל הנראה בשגגה פגעו במתלון.

טיעוני הצדדים:

באת כוח בסיכון ביקשה להרשיע את הנאשם בכל המוחץ לו. לדבריה, יש לרכוש אמון לעדי הتبיעה אשר עדויותיהם מתישבות אחת עם רעوتה וכן גם עם תמונות החבלה בפניו של המתלון. לדבריה אין לדבר על מחדלי חקירה שכן געשו פעולות לאיתורם של עדים נוספים לרבות כאלה ששמות נקבו הנאים וכן גם ביחס למצולמות האבטחה אשר יכולות ותיעדו את האירוע במועד הרלוונטי. מנגד, הפנתה למה שלדבריה הינן סתיירות מהותיות ותהיית גרסתו של הנאשם. כך גם הפנתה לעובדה שבסוףם של דברים הנאשם לא שלל אפשרות כי אכן נשך את המתלון בפניו.

ב"כ הנאשם ציין בפתח דבריו כי בתיק זה יש ליתן משקל רב למחדלי המשטרה אשר לדבריו לא פעלה די על מנת לבחון את גרסת הנאשם ולאמתה. בעניין זה הפנה לכך שהמשטרה הסתפקה בעדות המתלון ובعدותו של אדם נוסף ולא תרה אחריו עדויות וראיות נוספות הגם שלਐיעו היו כפי הנראה עדים רבים המצביעים במשוררת במתוך "חולות" באופן שניית לאטרם בקהלות. הדברים אמרו ביתר שאת לעד בשם נאגי אשר יכול לתמוך בגרסהו של הנאשם וניתן היה לאטרו באמצעות מסטר הטלפון שלו שהיה מצוי בזיכרון של המCSIIR הסולרי של הנאשם. עוד ביחס למחדלי חקירה ציין ב"כ הנאשם כי מטיבם של דברים מתקן חולות מרושת למצולמות אבטחה בכל חלקו לרבות בסמכות לזרעה בתיק זה. לאחר בירור בדברי נמצא כי לא היו תקלות למצולמות במועד הרלוונטי לכתב האישום, וזאת בנגדו לעדותו של השוטר יעקב ארגויאן. כמו כן, הפנה לכך שהדיווח אשר למש"ט שונה לגמרי מהטיורו של עדי הتبיעה, שכן, דוח על קטטה באמצעות מצלות ואבנים תיאור העולה יותר בקנה אחד עם גרסתו של הנאשם ולא עם גרסתו עדי הتبיעה.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שלדבריו הנאשם משתייך פועלה עם גורמים שונים בכלל ובשל כך המתלון ואחרים מתנכחים לו. טענתו זו של הנאשם משוללת יסוד שכן הלה ציין שמות של אנשים עם קשרים גם בעניין זה, לא נעשה דבר על מנת לבדוק את גרסתו. לדבריו, במצב דברים זה יש ליתן את הבכורה לגרסהו שלא נסתרה ולא הובאו לגיביה אף עד הזמה אחד. מעבר לכך, ציין כי קיימות סתיירות עדויותיו השונות של המתלון בנוגע לティאור התקיפה בפרט ביחס למצב בו היה עובר לאגרוף ולנסיכה כאשר חלק מהאמורות מצין שהוא בשכבה ואילו חלק אחר מצין שהוא בישיבה.

לטענת הנאשם במהלך האירוע אף הוא נחבל ונפצע אלים לא נשלח לקבלת טיפול רפואי. גם בהקשר לכך, הפנה ב"כ הנאשם להurret החוקר אשר מצין כי מבחין על גופו של הנאשם בחזה מצד שמאל ובמוחו השמאלי סימני חבלה שונים. אך גרסתו של הנאשם בהודעתו הראשונה במשטרה אינה מפרטת את תקופתו על ידי אחרים אלים הדבר העשוי בכוונת מכון שכן הנאשם לא מסר את גרסתו מאוחר ולא רצה להפليل מי מהשווים. לאחר שהתרבררו לו כי הם מוסרים גרסה נגדו סיפר את האמת בעדותו השנייה. בנסיבות אלו, סבור ב"כ הנאשם כי יש לזכותו מן המוחץ לו בכתב האישום ולו מחמת הספק.

פרשת התביעה:

עד תביעה מס' 4 - שמעון רואימי

עד זה ביצע מספר פעולות בתיק זה, בכללן- גביית עדויות, צילם את המתלוון וכן חקר את הנאשם ביום 10.8.14. התוצאות של פעולות אלו הוגשו לבית משפט במסגרת חקירה ראשית. בחקירה הנגדית ציין כי ניסה לאטר את האנשים שמסר הנאשם בחקירהו במשפטה, אולם ללא הצלחה. זה ציין כי לא הטיח במתלוון שהוא זה אשר תקף את הנאשם וכן גם לא חקר אותו תחת זהירותה מאוחר ואין המדבר בעולה אוטומטית שיש לבצע כל אימת שפלוני מצין שאלמוני תקף אותו. באופן ענייני, לא עשה כן מאוחר ובדק את הטענה מול העדים שנכחו במקום האירוע ולדבריהם הנאשם הוא שתקף ולא להיפך (פרוטוקול דין מיום 24.12.14, עמ' 8). בדומה, לא בדק האם אכן הנאשם כפי טענתו מספק מידעים לkom"ן כזה או אחר שכן הדבר אינו רלבנטי מבחינתו לחשדות בתיק זה.

רואימי נשאל בחקירה הנגדית לגבי הטענות שהתעדו את החבלות שנגרמו למתלוון. הלה מסר כי ביצע את התיעוד ביום 10.8.14. כשועמת עם התהיה כיצד מספר ימים לאחר האירוע עדין ניתן להבחין בפצע מדמים מסר כי יתרן ואת התמונות בהן רואים כי לנאים יורד דם, צילם שוטר אחר שגביה חקר בסמוך לאירוע (פרוטוקול דין מיום 24.12.14, עמ' 9). ברגע לכך שהמתלוון היה במצב של שכנות ציין כי הויאל והחל לחזור יום לאחר האירוע מושא כתוב האישום לא הייתה לו כל אינדיקציה לטענה זו ולפיכך לא חקר אותו בעניין זה (פרוטוקול דין מיום 24.12.14, עמ' 10).

ביחס לאותו נגוי' ששמו הועלה על ידי הנאשם ציין כי לא התעלם מנתון זה ואף בקש מה הנאשם פרטים נוספים בפועל דבר זה לא צלח ממשם שהנאשם לא יוכל לספק פרטים נוספים, למעט שמו הפרט. גם בנתון זה לא היה די שכן חלקם של השווים רישום פיקטיבי, או כינויים באופן שמקשה על זיהויים באופן ודאי.

עת/7 שיאד זהבי:

עד זה הינו החובש של מתקן חולות. הלה ערך את דז"ח החבלה מיום 08.08.14 אשר הוגש לבית המשפט וסומן ת/3. הלה ציין כי קיבל קריאה מהמדובר לפיה ישנו פצוע לאחר קטטה (פרוטוקול דין מיום 24.12.14, עמ' 12). בחקירה הנגדית ציין כי המתלוון מסר שהוא ננסח וכי הרביצו לו ובעקבות כר ניתן לו חיסון טטנוס. זה ציין כי המתלוון הגיע מדמים וכי למחמת הגיע שוב לצורך החלפת תחבותות (פרוטוקול דין מיום 24.12.14, עמ' 13).

עת/6 יעקב ארגו'אן:

המדובר בשוטר סיור אשר הגיע למתקן חולות מיד לאחר שהתקבלה הקריאה. עד זה ערך את דז"ח הפעולה אשר הוגש לבית המשפט עדות הראשית (ת/4). בדז"ח זה מפורט כי: "...**לשם הגיע צוות של שב"ס שלא איתרו כל דבר. אני והשוטר יעקב צגאי נכנסנו לאגף והתחלנו לסרוק, עברנו בין קבוצות של שוהים שיישבו מחוץ לתאים ושאלנו האם הייתה קטטה במקום. אנשים טענו שהכל בסדר ולא היה כלום במקום. רק לאחר התעקשות מצידנו הבחןתי בשווה שיושב יחד עם עוד מספר חברים על המדרסה מול תא 2 באגף, הבחןתי שدم זו (כך במקור)**

מן שאלתי אותו מה קרה והוא תחילה פחד לדבר בקשיי מمنו להタルות איתי אל מוחץ לאגף לשם קבלת טיפול רפואי והוא קם והחל לлечת ייחד איתנו. בזמן שאנחנו הולכים יחד איתנו באגף לכיוון שער היציאה מן האגף הגיע שווה נספּן וניסה למונע מלהタルות איתנו בכך שתפס אותו בידו וניסה למונע ממנו מהתקדם. רק לאחר התערבות שלי ושל השוטר צגאי הצלחנו להוציא את המתלוון המותקף מהאגף למיראה...פרטיו המעורבים: החשוד בתקיפה מוחמד אל-מדראני מס' אס' ט-1453261 המתלוון עלי אמר אין מס' אס' 1490966. ציין כי החשוד שעוכב הוא זה שניסה למונע מהמתלוון לצאת מהאגף כשהיינו יחד איתנו. בנוסף ציין כי ביצעתו יחד עם מוקד חולות סרייה במלחמות של אגף 3A ולא הבחנתי בתקיפה בצלומים".

בחיקירתו הנגדית, חזר על אותו תיאור כפי המפורט בדו"ח הפעולה: "כשקיבלתי את ההודעה anno hiino מחוץ למתќן במרחך של 20 דקות נסעה מהמתќן. כשהגענו מן הסתם נראה כבר העניים כבר קרו. הגעתו וראיתי שיש בתוך אגף שמוקף בגדר מחוץ לתאים היה שם התגודדות של שוויים. היו בערך 40, 50 שוויים מחוץ לחדרים בשעותليلה. נכנסתי פנימה. התחלתי לשאול אנשים וכולם אמרו לי שהכל בסדר אין כלום, ככל המתלוון להשתיק את העניין. בגלל המהומות של האירוע שקיבلتי הייתה חמורה אמרתי שאעשה סיור ואבדוק מה קורה ואולי נראה שיש לי מישחו פצוע. עשית סיוב וראיתי 4, 5 שוויים שיושבים מחוץ לתא והבחנתי בשואה מדם. שאלתי אותו מה קרה והוא אמר הכל בסדר, הכל בסדר, פחד לדבר. אמרתי תקום תלווה איתי ותקבל טיפול רפואי. אז הוא קם. התחלנו לлечת לכיוון היציאה מהמתחים ואז הגיע הנאשם וניסה למונע את זה. תפס אותו ביד ועמד מולו ואמר לו אין צורך שתלך. הבנתי את זה כי הוא זרק חלק מהמשפטים בעברית וחילק בשפה שלהם. אני והשוטר הנוסף התקענו להוציאו ולקבל טיפול רפואי"

בהמשך חיקירתו הנגדית זה הדגיש כי אותו אדם שמנע מן המתלוון לעזוב את האגף זהו אותו אדם שלאחר גביה העדות עוכב על ידו. זה פירט מודיעו הוא סבור שמדובר באותו אדם בין היתר בכך כך שהוא היה את פניו וכן את פרטי הלבוש שלו. זה נחשף, לתווי פניו של אותו אדם יותר משנה או שתיים. (עמוד 15 ש' 3 עד ש' 21). לדבריו לא לך את פרטיו של אותו אדם שבקש למונע מהמתלוון לצאת מן האגף נוכח כך שהפעולה הנדרשת באותו רגע הייתה לבדוק את הניצים. לכל אלה הוסיף כי המתלוון אישר שאותו אדם שתקף אותו ניסה למונע ממנו לצאת מן האגף כשהשוטרים הגיעו.

ביחס למלחמות הממוקמות במתќן הלה צין כי לאחר האירוע בדק עם המשל"ט אם המלחמות קלטו את האירוע, אולם התברר כי המצלמה של איזור האירוע נתקעה באותה עת (פרוטוקול דין מיום 24.12.14, עמ' 14). אשר לטענתה הנואם כי הרקע למעשים הינו שיתוף הפעולה מצידו עם הרשות. הלה צין כי יתכן והיה מקום לבדוק את הטענה אולם הדבר בחקירה ראשונית אושר נערה בלבד (פרוטוקול דין מיום 14.12.14, עמ' 18).

מר אלאמין אחמד מוחמד:

עד זה הינו המתלוון בתיק. הלה צין כי מכיר את הנאשם משנת 2008. וכך תיאר את שאירע:

"**באותו יום בשעה 11:00 11:30, הייתה ישוב מול החדר ובא מוחמד ישוב מולו וגם אמר אמין כשבאת לחולות**

למה לא באת לשפט איתנו אמרתי לו מוחמד פה בבית סוהר בחוות, אני לא רוצה להתערב הרבה הוא אמר שבחרך שבו אתם גרים בו אנחנו אותו שבט. אני והוא עוד אחד, זה מה שהוא אמר. אתם לא מתערבים אייתי אתם ישבים בלבד ואני בלבד. אמרתי לו שעכשיו לילה ואם יש משהו שאתה מתכוון אז תבוא אליו בבוקר, זה מה שאני אמרתי לו, מילה ייחידה. הוא קם והרביץ לי בסנטר רציתי למקום והוא נתן לי אגרוף בפנים מול החדר הרצפה הייתה מחוספסת ונפלת ונחלתית (מצביע על לחץ שמאל) שם נשר אותו, בחספום הוא מצביע מעל גבה שמאל וגם בברך ובמרפק נפצעתי. כתוצאה מהנאם הוא נתן לי שלושה אגרופים בפנים ונשיכה בלחתי המרפק והברך זה מהריצה. גם כשפלו קיברתי מכיה" (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 22).

הלה הוסיף כי לאחר התקיפה שניים בשם קוינו וגיאל הפרידו בין הנאם והעבירותיהם אותם לחדרים נפרדים ורק לאחר שהגיעו השוטרים יצא מהחדר. לאחר שהתקדם הנאם עם השוטרים קרא לו לחזור, שאם לא יעשה כן ירבי לו. (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 22).

הלה פירט על כך שבטרם האירוע מכר לנאם מכשיר סלולרי מסווג סמסונג 3-B-800TL והנאם נתן לו 600TL ולאחר שלא שילם את ההפרש החזר לו את המכשיר והנאם החזר לו את המכשיר. (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 23).

בחירתו הנגדית פירט כי המכה הראשונה ניתנה לו על ידי הנאם כאשר ישב על המדרסה ולאחר שרצה להתרומם חבט בו הנאם במכה נוספת בפנים. לאחר שנפל ארצתה נשר על ידי הנאם בהיותו במצב של שכיבה (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 24). הלה הדגיש כי מיד לאחר האירוע קיבל זיקת טנטנות שלאחריה היה מטופש ולכן לא ירד לפרטי הפרטים בחקירה המשטרתית (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 25). בוגע לטענה כי הנאם משתחף פעולה עם רשותי ההגירה והמשטרה ציין כי מעולם לא חשב בכך שהנאם רוצה ברעתו (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 27).

עד תביעה חסין אברהים קווי עלי

עד זה נכון באירוע מושא כתוב האישום. הלה ציין כי אין לו כל סכום עם הנאם או עם מי מהশוהים במתוךן. עד ציין כי הנאם והמתلون החולו לקלל אחד את השני ולאחר מכן הבין כי הנאם הפך את המתلون על הריצה. וכך תיאר את האירוע מנק' מבטו:

"אמין נמצא מול החדר שלו, הוא היה שותה קפה, הם היו מדברים ביחד אבל אני לא ידעתי מה יש ביניהם בדיק מוחמד עשה לאמין ככה (מצביע עם היד על הסנטר) הם עמדו לאחר שישבו שהם עמדו הם תפסו אחד את השני מוחמד הזה הרים את אמין ההוא ודחף אותו על הרצפה אמין נפצע (מפנה על צד שמאל של פניו), מוחמד הזה דחף את אמין שוב על הרצפה ואז הוא נשר אותו בלחתי".

בהמשך ציין כי הגיע על מנת להפריד ביניהם אולם הנאם סירב לשחרר את המתلون ולאחר שזכה לשחררו, הלה הנאם לחדרו ונטל סכין אשר נלקחה ממנו על ידי השוהים במתוךן. עוד ציין כי המתلون נפצע קשה בפניו וירד לו הרבה דם ולפיקר התקשר למשטרת. העד הוסיף כי לאחר שהגיעה המשטרת הנאם איים עליו ודרש ממנו שלא ילך עם השוטרים (פרוטוקול דין מיום 23.2.15, עמ' 29).

בחקירה הנגדית ציין כי לאחר שהתקשו להפריד את הנאשם מהמתלון, פנה לאחד בשם יצחק וביקש ממנו שיתקשר למשטרת הויל ובמසיר הסולורי שלו אין שיחות יוצאות (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 30). כאשר נשאל בחקירה הנגדית האם יתכן שהנאשם הוא זה שהותקף ציין העד כי הנאשם כי הנאשם הוא זה אשר תקף בהיותו רוכן על המתלון וכן ציין מפורשות כי לא ראה את המתלון מחזיק בסכין או כי זה תקף את הנאשם (פרוטוקול דיון מיום 23.2.15, עמ' 34).

פרשת ההגנה

במסגרת פרשת ההגנה העיד הנאשם לבדו. בעדותו בבית המשפט תיאר את ראשיתו של האירוע. לדבריו, במועד הרלוונטי שתה קפה עם חברו נאג'י ומולם ישב המתלון. לאחר מכן, המתלון שאל אותו מדוע הוא מגיע לצאן, שכן המקום הוא של גברים ובהמשך מסר כי הוא משת"פ, או אז,apse אוו המתלון מהחולצה והחל להרביץ לו והנאשם בתגובה החיזר לו עד אשר הגיעו שוהים אחרים שהפרידו ביניהם וכל אחד הלק לחדרו. בהמשך המתלון הגיע לחדרו ושוב השניים חבטו האחד בשני וכאשר הגיעו החברים של המתלון בשגגה פגעו במתלון בפנוי ולאחר מכן מכן אותו ובסוף המתלון נשר אותו בחזה עד אשר הפרידו ביניהם ולאחר שהגיעה המשטרה ציין כי הבחן שיורט למתלון דם ולן פנה אליו לבדוק כיצד נפגעו. הלה הדגיש כי הוא לא הכה במתלון אלא להיפך האחרון הוא זה שהרביץ ונשר אותו (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 36-37).

הנאשם הוסיף כי ניסה בוחנת המשטרה להתלון על כך שהרביצו לו, אולם, במשטרת לא התייחסו לכך (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 38). כך גם ציין כי ביקש לקבל טיפול רפואי אולם לא ניתן לו

עוד מצין הנאשם כי יתכן ונשר את המתלון בפנוי, אולם, לדבריו זה בוצע בתגובה לכך שהותקף ונדק. בהקשר לכך, מסר כי המתלון היה שיכור בעת המעשים (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 40). הנאשם הוסיף בעדותו כי הוא משפט פועלה עם הרשויות השונות. הלה ציין כי עבד עם אחד בשם טוביה מהמודיעין במתוך חולות וכן עם איציק, שי אסולין וגבארין ממשטרת הגירה (פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 38).

אשר לקוני עלי - ציין כי מאחר והלה מעשן ניס גאי מסר כי הלשין עליו למשטרת ולן היה לו אינטנס למסור למשטרת כי הנאשם הוא זה שהותקף וכך גם ליתר השווים שטענו כן. כמו כן, מסר בעדותו הנגדית הבהיר כי הביא סכין למקום האירוע פרוטוקול דיון מיום 19.3.15, עמ' 40).

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי העדים באופן בלתי אמצעי, קראתי הסיכומים ו עברתי על המוצגים השונים לקבוע כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את המיחס לנואם בכתב האישום.

הרשעתו זו של הנאשם מבוססת בעיקרה על האמון אותו רוכש בית המשפט לעודתו של המתלון וזאת בהצטראף לעדויות נוספות הקיימות בתיק אשר יש בהן שיש בהן כדי לחזק את גרסתו של המתלון ובחילוקו אחר, לשמש כראייה

מפלילה באופן ישיר ללא קשר לראיות אחרות.

כאמור ביחס למתלוון, מצאתי לתת אמון מלא בגרסתו. הלה ציין בתחילת עדותו בבית המשפט כי בין הנאים אין כך סכוך וכי גם עניין מכירת המכשיר הסלולרי אשר אירע עבר לאירוע נשוא כתוב התביעה הסתiem בכר שהנאשם החיזר למתלוון את המכשיר והמתלוון השיב את הכספי ששולם.

הלה פירט בפרטיו פרטים ובאופן קרונולוגי את אופן התקיפה החל באגروفים בפניו ובהמשך ציין כי לאחר שנפל ארצתה הנאים גם נשרו אותו בפניו. עוד ציין כי לאחר שהפרידו ביניהם, שניהם נלקחו לחדרים נפרדים עד אשר הגיעו השוטרים ולקחו אותו לקבלת טיפול רפואי ובמעמד זה ניסה הנאים למנוע ממנו לכתת אותם ו אמר לו שירביז במידה ויחזר למתקן. (פרוטוקול 23.12.15, עמ' 22).

لمתלוון ולנאשם הכרות רבת שנים עד מישנת 2008 ולמעשה מדובר בקרובי משפחה. המתלוון יודע לדעתizia מבין החבלות נגרמו כתוצאה מתקיפתו הישירה של הנאים ואיזה מבין החבלות שלא על ידו אלא באופן עקיף. כך למשל ידע לצין כי החבלות מעלה גבה שמאל בברך ובמרפק נגרמו כתוצאה מהנפילה על הרცפה ולא מן האגروفים תיאור אשר עולה בקנה אחד עם התמונות מהן ניתן להבחן כי החבלה מתישבת יותר עם שפשוף ולא עם מנגן חבלה של אגרוף או נסיכה. המתלוון ידע להבחן גם בעוצמת המכות השונות אותן קיבל מהנאשם. חיזוק לכך שהמתלוון לא ביקש להגיים בתיאור התקיפה או להפليل את הנאים בכל מחיר ניתן למצוא בעובדה שזה כלל לא צין את הנסיבות הסיכון בידו של הנאים בשלב השני של האירוע. חזקה כי לו עדותו הייתה מתואמת עם יתר עדוי התביעה ולמצער לו ביקש להפليل בכל מחיר את הנאים היה בנקל מוסיף את הימצאותו של הסיכון.

המדובר בעדות שהיתה סדרה הגיונית באופן שעולה בקנה אחד עם ראיות רבות אחרות כפי שתפורטנה בהמשך. ב"כ הנאים חקר ארכות את המתלוון ביחס לפזיציה בה היה מצוי עבור אותה תקיפה ראשונית בפרט ביחס לשאלת האם ישב או שככ. לא מצאתי בשוני בין אמותתו השונות של המתלוון כסתריות ממשיות או כאלה היורדות לשורש של דברים. כאשר מדובר באירוע אלימים לא קל לנשمر על פני מספר רגעים אין לצפות מן המתלוון כי ידע לפחות באופן מדויק וכرونולוגיתஇזו מכמה קדמה לאיזה אגרוף ובאיזה מצב היה גופו בכל אחד ואחד מן השלבים. הוגם שהמתלוון לא ידע ולא פירט במדוק כל נגעה וכל אגרוף, הרי שמככלול ניתן לומר שגרסתו הייתה עקבית ביחס ללבת האירועים. לא למיותר לציין כי הודעתו במשפטה לא הוגשו ויש להניח כי במידה והו מתגלות סתריות מהותיות אלו היו מוגשות לצורר הוכחתן.

סעיף 57 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א - 1971 קובע כי: "סתירות בעדותם של עדים אין בהן, כשלעצמם, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת עובדות שלגביין חלו הסתרות". לעניין זה ראו גם ע"פ 5853 פלוני נגד מדינת ישראל:

"הטעם לככל זה נעוץ ב"טיבו של המין האנושי שאין בן תמורה מכשיר דיקון אוטומטי", על כן, בדבריו של השופט מ"מ הנשיא ז"ש חסין, "לא יפלא, אפוא, סתירות ואין-

דוקי-לשון שכחיהם הם לא רק בדבריו עדים שונים... כי אם גם בדבריו של עד אחד גופו, במשובתו בחקירה הראשית ובחקירה הנגדית, ובהתחשב בדברים אשר בא כוח הצד האחד או הצד משתדרים לשום בפיו".

ודוק, בעניינו, גרסתו של המתلون אינה עומדת לבדה וקייםות לה ראיות חזוק נוספות. הדברים אמרוים בראש ובראשונה לעד קוני עלי אשר נכח בזירת האירוע בעת התקיפה. התיאור זהה מוסר, עולה בקנה אחד עם עדותו של המתلون (אם כי אינו זהה בכל פרטיו).

זה ידע לצין את אותה מכחה קלה בסנטר אגב הויכוח בין המתلون לנאים. כך גם ציין שהנשיכה נעשתה בשעה שהמתلون שוכב על הרצפה. הלה פירט בפרטיו פרטים את אופן התקיפה לרבות העובדה כי הנאשם אחץ בפניו של המתلون עם שניו ולא רצה לשחרר אותו וכן את תוצאותיה של אותה התקיפה. גם עד זה ידע להפריד בין חבלות שנגרמו באופן ישר מתקיפתו של הנאשם לבין חבלות שנגרמו כתוצאה מנפילתו של המתلون ארצתה. מדובר למי שדאג להזעיק את המשטרה באמצעות אחר בשם יצחק.

העד קוני מוסיף מעבר לתיאור התקיפה, כי לאחר שהנאים והמתلون הופרדו שב הנאשם למתلون עם סכין אותה נטלן ממוני השווים במקום וכי עם הגעת המשטרת למקום איים הנאשם על המתلون שלא יatk עמו. הלה פירט את מיקומו של המתلون בשעה שהנאים יצא עם סכין, אם כי לא יכול היה לומר בוודאות האם המתلون יכול היה להבחן בהימצאות הסכין בידיו של הנאשם, שכן לא נתן להם להתקרב אחד לשני. אגב תיאורו את הגעתו של הנאשם עם הסכין, ידע לצין את תחשוטיו: "...מוחמד תפס סcin והיה מאים עליינו ופחדנו כל כר... זה מה שקרה".

קוני ציין כי הנאשם הוא זה שתקף באופן קשה את המתلون, אולם, ידע בא בעת מספר פעמים לצין כי בתחילת האירוע, לאחר שהנאים נתן למתلون מכחה בסנטר השניים تفسן אחד את השני באופן המתlon ניסה בתחילתה להתמודד מול הנאשם, אולם נוכח כך שהנאים חזק יותר זה הדף אותו על הרצפה והמשיך להכוותו (ראה עמוד 29, שורות 3 - 5, עמוד 31 שורה 30, עמוד 32 שורה 2, עמוד 32 שורה 4). כך גם העד ידע לצין שהמתلون קיליל אף הוא את הנאשם (עמוד 31 שורה 27) וכן בסוף האירוע הבחין כי גם לנאשם היה דם על מכנסו. כל אלה מלמדים כי העד קוני לא תיאר אירוע חד צדדי ולא ביקש להציג המתلون כמו שהותקף בהפתעה ללא כל תגובה מצדיו.

העד קוני ציין כי אין בין הנאים כל סכסוך, וזאת בניגוד לטענת הנאשם כי זה מחשש את רעתו לאחר שדיוות לשלטונות הכלא על שימוש זהה עווה בסמים. העד קוני פירט את שמותיהם של עדים נוספים שיכל וראו את ההתרחשויות השונות, ללא כל חשש שיש בכך כדי להעמיד גרסתו לבחינה תוך השוואתן בגרסאות שונות שתיםסרנה על ידי עדים פוטנציאליים שאת שמה מסר. גם הודיעתו של העד במשטרת לא הוגשה, ויש להניח כי לו היו מוגילות סתרות, בין עדותו לבין הודיעתו, הדבר היה נעשה. מכל המקובל לעיל, ומכלול מצאי לרכוש אמון לדבריו.

ראיות חזוק משמעותית נוספת ניתן למצוא בדוח השוטר יעקב ארזוון יחד עם עדותו בבית משפט. הלה אמרם לא היה עד לתקיפה עצמה, אך יחד עם זאת היה נוכח במעמד לקיחתו של המתلون לטיפול משטרתי ובבית הودעה.

בדומה למתלון אשר מצין שהנאשם הילך אחראי וקרה לו לחזר ואיים עליו, גם השוטר ארזון מצין כי בשעה שביקש לקחת את המתלון, הנאשם מנע ממנו להתלוות ותפס אותו בידו ואמר לו שלא ילך. העד לא מפרט את אותם איזומים שהושמעו במעמד זה על ידי הנאשם כפי שפירט המתלון (דבר המלמד שם זה לא מחשש להשחית את פניו של הנאשם), אולם זה ציין שחלק מהמשפטים שהוחלפו בין הצדדים היו בעברית וחלקם בעברית.

יתריה מכך, מתייארו של השוטר ארזון עולה כי אף לא אחד מהמעורבים שעשו לערב את המשטרה ואגב כך להפליל את המתלון. הנוכחים במקום טענו תחילת שהcool בסדר ולא קרה דבר, אך גם המתלון על פי המתואר בת/4, פחד תחילת לדבר ורק במרפאה מסר גרסה ראשונית.

тиיעוד החבלות

חיזוק נוסף לראיות התביעה ניתן למצוא בצילומים של החבלות כפי שהם תועדו על ידי המשטרה יחד עם דוח החבלה אשר סומן ת/3 בו מצוין כי למתלון נגרמו: "סימני חבלה מדמים באזורי הפנים: מעלה גבה שמאל, מתחת לעין שמאל ולהבי שמאל, כל הנראה כתוצאה מנשיכה. בנוסף - שפופים במרקף שמאל, מפרק כף יד שמאל, ברך שמאל ושוק ימין". ביחס לדוח זה העיד החובש זהבי כי הסמנים שהופיעו על פניו של הנאשם אופייניים לסימני נשיכה ובעקבות כף ניתן לו, בין היתר, זריקת טנסוס (פרוטוקול דין מיום 14.12.24, עמ' 12, שורות 24-23).

יוער כי גם ללא קיומה של חוות דעת של מומחה, ניתן בנקל להזות כי סימני חבלה על להבי של המתלון מתישבים עם נשיכה, בשים לב לצורת הפגיעה ומאפייניו הייחודיים. ההתאמה בין תיאור התקיפה על ידי המתלון אל מול תיעוד החבלות, קיימת גם ביחס לסימני השפשוף בפניו של המתלון המלמדים כי חבלה זו נגרמה אגב פגיעה ראשית של המתלון ברצפה שהיא כפיה לתיאור העדים "מחוספסת". התאמה זו, יש בה כדיחזק את האמון שיש לרכוש למתלון ולעד קוני, ולהזקם המסקנה כי אלו פרטו בעדויותיהם את אשר ראו ולא בדו הדברים מלבדם.

गרסת הנאשם

עוד לפני בית המשפט ידרש למכלול אמרותיו של הנאשם במשטרת ובבית המשפט, צוין כי בסופם של דברים, הנאשם למעשה מאשר כי יתכן ונשר את המתלון בפניו אולם לדבריו, עשה זאת להגנה עצמית ולא באופן יוזם מצדכו.

לו זו הייתה גרסתו של הנאשם למן תחילת חקירותיו, יתכן והיה מקום לתת משקל לטענת ההגנה העצמית, אולם כפי שיפורט להלן, גרסת הנאשם התפתחה מחקירה אחת לרעותה, בחלקים רבים מהם הינה בבחינת עדות כבושא ובחלקים אחרים עומדת בסתרה לדברים קודמים שמסר או בסתרה לראיות אחרות בתיק. כך גם צוין כי בחלקים רבים ממשרתו של הנאשם, גם שזה מכחיש כל כוונה פלילית, יש לאשר נתונים רבים בגרסת עדי התביעה.

לגוף של דברים, בהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 14.08.08, הנאשם מכחיש שנשר את המתלון או תקף אותו תוך צוין אמרה לא ברורה לפיה "...**וأنشىء أورامات لو بغلل شهوا مسطول הם מנצלים את המצב שלו ومبكونين مني لتת לו مقوت..**" לדבריו, בשל כך שעוור למודיעין - שונים אותו. יודגש כי בהודעה זו שנמסרה בסמוך לאחר

הairyut, הנאשם כלל לא לציין שהותקף על ידי המתלון או חבריו. כנזרת מכך הנאשם גם לא מצביע לשוטרים על החבלות שנגרמו לו באופן שאלוני תתווננה ותוכלנה לחזק את גרסתו העתידית.

יש להזכיר כי בהודעה זו הנאשם מאשר ששבשה שהשוטרים הגיעו, ניגש למתלון ואף ניסה למנוע את עדיבתו: "באו השוטרים רציתי לשאול אותה למה הכל קרה ואני רציתי לומר להם שיעזבו אותה פה כדי שנסגור את זה אצלנו... כולנו חברים, כולם רוצים לעזור לו להרביץ לי, אני רציתי לבדוק למה זה קרה... אני רק החלטתי לראות מה קרה לו וזהת גם הסיבה שאולי חשבו שני מנגנוני לעוזב את המקום".

באמירות אלו של הנאשם יש כדי לתת מענה לספקות שהעלתה בא כוחו של הנאשם לפיהן לא ברור האם אותו אדם שהופיע לשוטרים לקחת את המתלון זהו אותו אדם שבמהשכם של דברים נעצר על ידי השוטר ארזואן.

בהודעתו השנייה של הנאשם עוללה לראשונה הגרסה לפיה המתלון הכה אותו ואף נשך אותו בחזהו וקרע את הגוף השרלי. לדבריו, גם לאחר שהפרידו בין השניים, המתלון ביקש להיכנס לחדר שלו והשניים התקעטו פעמיinus נספת **"הוא הרביץ לי ואני הרבעתי לו בחזרה ואנשים הפרידו ביננו"**. צוין כי גם בהודעה זו בה לאכורה מפרט ביתר בפירות את התרחשויות האירועים, הלה מכחיש שתתקף באופן יומי את המתלון. עוד לראשונה נשמעת הטענה לפיה מי שפגע במתלון אלו בכלל החברים שלו: **"זה בטיעות, הם באו להרביץ לי והם פגעו באלאמין, אני נשבע שלא הרבעתי"**.

בדומה לאמור בת/5, הנאשם מאשר שלאחר שהגיעו השוטרים ניגש למתלון כי: "... אני דיברתי איתו בכלל מה קרה לך שנפלנו על הרצפה, החברים שלו כל אחד היה לו אבן ביד אז רציתי לדעת מה קרה לו בצד... אני לא אמרתי לו שהגענו משטרה, רציתי רק לראות אותו, מה קרה לו מהנפילה...". לא זו בלבד שהנאשם חזר ומאשר את ההגעה למתלון שעלה שהשוטרים הגיעו למקום, אלא בעקביו עוללה מדבריו שבקש להגיע להבנות ולסולחה: **"יש צזה יש אנשים גדולים מבוגרים, אם יש בעיות אז הם עושים סולחה, אני התכוונתי לזה"**.

עצמם העובדה שהנאשם מבקש לכל הפחות לשוחח עם המתלון לגבי הגעת המשטרה, לא כל שכן, שעיה זהה מעוניין לעורוך סולחה, יש בהם למד בעקביו על תחושת אשם ורצון להימנע מחשיפת מעשייו כלפי גורמי אכיפת החוק. ושוב יש לתהות, מדוע זה יבקש לדרוש בשלוונו של המתלון ולערוך עמו סולחה אם לא היה מעורב בכלל דרך שהיא בהاكتו ואם המתלון הוא זה שתתקף אותו באופן חמור ע"יvrן שנשך אותו.

גרסתו זו של הנאשם מתפתחת במהלך עדותו בבית משפט שכן במעמד זה הנאשם לראשונה מצין כי החברים של המתלון הם אלו שפצעו אותו עם סכין, רכיב שלא בזכרו בהודעות במשטרה וזאת גם כאשר המתלון הציע על אותה חבלה בmoment בפני החוקר במשטרה בהודעתו השנייה.

בחקירתו הראשית, הנאשם לראשונה טען כי יכול להיות שנשך את המתלון, אולי לדבריו, עשה זאת: **"ברגע שקיבلت סכין"** (עמוד 37 שורה 17). גם תיאור זה מעורר סימני שאלה, שכן לדבריו, לא המתלון הוא זה שדקר אותו

בסיכון, ועל כן לא ברור מדוע בתגובה ינשך דוקא את המתלוון. בחקירהתו הנגדית חזר פעמי נספח על כך שיתכן שנשחן את המתלוון ואף מסביר שהנסיבות יכולות לגרום לדימום, אם כי לא לדימום שהבחן בפניו של המתלוון בסוף האירוע: "יכול להיות. אני נדקרתי ונשכחתי מפה. יכול להיות, אני לא זוכר כלום. יכול להיות שנשכחתי. הגנתי על עצמי, היו ארבע, חמישה אנשים ואני היתי לבד.." (עמוד 40, שורה 1 וכן ראה עמוד 41 שורה 9).

את הסבריו של הנאשם לככישת חלקים רבים מගרטונו, הסברים לפיהם נמנעו מלפרט הדברים ממשום שלא נשאל או התבקש לענות רק לשאלה אם תקף את המתלוון בפנים אם לאו (עמוד 38, שורות 16 - 23), מצאתי לדוחות. הדברים אמרו ביתר שאת ביחס לדבריו לפיהם הותקף בסיכון. חזקה על הנאשם שדבר ראשון בחקירהו עלה את הטענה לפיה הותקף בסיכון ואף נפצע. הנאשם טען כי מסר זאת לשוטר, אולם דבריו לא נרשמו. גם הסבר זה אין בידי לקבל. לא מצאתי מדויק חוקר המשטרה אשר אינם מכירים את המתלוון ולהם אין כל סכוסר "מנעו מלהרשום דברים אותם זה מצין", לא כל שכן, שעה שבהודעה השנייה דוקא מצאו לרשום שהמתלוון מצביע על חבלות ישנות במותו ובחזה. בהקשר לכך, בעוד שהמתלוון נחבל בצוואר משמעוותית, הרי שבתיק החקירה ניתן לומר לפחות לכל היותר על קיומן של שריטות ישנות במותו שמאל של הנאשם וכן על החזה הצד שמאל (ת/1 שורות 68 - 69). גם בכך יש כדי לשולב את טענת ההגנה העצמית ובעקיפין להסביר גם את דבריו של קומי לפיהם הבחן בדם במכנסיו של הנאשם.

מחדרי חקירה:

ב"כ הנאשם במסגרת סיוכומו הקדיש חלק משמעותי מבחן מחדרי חקירה בולטים שפגעו בהגנתו של הנאשם ויש בהם כדי לפעול לחובת המאשימה. בהקשר לכך הצבע ראשית על כך שהיחידה החקורת לא דאגה להוריד את סרטוני מצלמות האבטחה ה"המכושות" את האגף בו בוצעה אותה תקיפה. גם אם לכוארה נתען שנעשתה פעולה שכזו שלא הינה תוצאות עקב תקלת במכשיר הרלוונטיות, הלה הטיל בה ספק תוך הסתמכות על ס/1 שהוא מסמן מאות קצין הטכנולוגיה במתќן "חולות" ממנו עולה כי לא הייתה כל תקלת במכשירות במועד הרלוונטי.

מחדר שני עליו הצבע ב"כ הנאשם, נוגע לכך שהיחידה החקורת נמנעה מלהזכיר מעורבים נוספים גם שעלו פי הטענה היו לו עדים רבים, כולם מצויים במשמרות ב"חולות" זמינים לחשואל בכל עת. הדברים אמרו באופן קונקרטי, לחקרתם של שניים ששמותיהם מופיעים בתיק החקירה, האחד בשני נאגי ואילו השני בשם יצחק עבדאללה. לדבריו, ביחס לנאגי ניתן היה לנקל להשיבו וזאת לו היואפשרות לנאים להוציא את הטלפון שלו מזיכרונות הטלפון הנידי שלו שנתקפס אגב מעצרו. מחדר נוסף נוגע להימנעות מלברר האם ישנים תימוכין לטענתו של הנאשם כי זה עובד עם גורמי מודיעין במתќן, דבר אשר מביא את השווים השונים לנסחות ולפוגוע בו.

לאחר שבחניתי טענות אלו ועברתי על המוצגים והראיות השונות בתיק לא מצאתי לראות בטיעונים אלו של ב"כ הנאשם ובהתנהלות היחידה החקורת כמחדרי חקירה המגיעים לכדי פגעה ממשית באפשרותו של הנאשם להתגונן. ATIICHES בקצרה לראשים השונים של טענה זו. ככל שהדבר נוגע לחקרתם של עדי ראייה , אכן, ניתן היה לגבות עדויות מעורבים נוספים אשר כפי הנראה נכחו בעת התרחשויות המתואר בכתב האישום. יחד עם זאת, אין לומר שהמאשימה הסתפקה בעדותו של המתלוון בלבד. היחידה חקרה גם את קוני ואף ניסתה לאתר את הפרטיהם של אותו נאגי ששמו הועלה על ידי הנאשם. בהקשר לכך, החקור ביקש לדעת גם את שם משפטו, הציג לו תמונה, וכך גם ביקש לדעת את מקום המוצא בטור המתќן. אכן ניתן היה להשיבו בדריכים פשוטות יותר, באמצעות מספר הטלפון שעלה פי הנטען נמצא

בזכרון הטלפון הניד של הנאשם, אולם אין לומר שהיחידה החקורתה התעלמה מלהצורך בהגעה לאוות נאגי.

עוד עולה מטעוני המאשימה כי היה ניסיון להuid את אותו יצחק עבדала אולם זה כבר עבר את מתקן חולות וחזר למולדתו. ודוק: באויה מידה, לו סבור היה הנאשם שעודתו של נאגי יכולת לסייע לו, יכול היה לבקש לעין בזכרונות הטלפון הניד שלו ולשוחח עם אותו נאגי ולהביאו כעד הגנה. המדובר בהליך שנעשה בדבר שבשגרה, מיד יום ביום, גם באישורו של בית משפט. הטענה לפיה היותו של הנאשם במעצר מונעת ממנו זמונם של עדי הגנה, אינה נקייה מספקות, בפרט כאשר מדובר במינו "חולות", מיום עם נאגי ועם אחרים ולטענתו אף מסיע לגורמי מודיעין בהעברת אינפורמציה בנוגע לשוהים נוספים במתќן. להשלמת התיחסות לנקודה זו ציון כי מתוך 4 עולה כי הנוכחים במקום לא מיהרו לשוף פעולה וטענו בתחילת דבר במקום והכל בסדר.

ביחס למחדל הנטען לגבי מצלמות האבטחה הרו' שמחומר החקירה עולה כי החוקרים לא התעלמו מפעולות חקירה זו וכי שעולה מדויק הפועלה של השוטר ארזו'אן (ת/4) שכן מיד בסמוך לאחר שבגה את עדות המתalon ניגש למועד וביצע סריקה במלצות של אגף A מבלי שהבחן בתקיפה האמורה. הלה העד על כך גם בבית המשפט. במצב דברים זה, אין לדבר על מחדל חקירה.

למעשה, טענותו של הסניגור נוגעת למהימנותו של אותו עד ולא דוקא לעצם המחדל שכן לדבריו, ס/1 עומד בסתריה לדברים אותן מסר השוטר ארזו'אן. בהקשר לכך יש להציג שהשוטר ארזו'אן כלל לא עומת עם אותו ס/1 שהוגש רק בשלב הסיכון (כפי הנראה כתוצר של בקשה לקבלת חומרי חקירה). כך גם לא הتابקה הבאתו מחדש לעדות. יתרה מכך, ארזו'אן ציין כי לא הוא זה שבאופן פיזי בחר את המצלמות או הוריד סרטונים אלא פנה למשל"ט, ביקש לשאול איזה מצלמה מכסה את האזור הרלוונטי ובהtram, צפה במלצתה שעבדה אך התמקדה במקום אחדخلف סריקה בתנועה וזאת בשל תקלת בזורע).

השוטר ארזו'אן ציין בדוח הפועלה שנכתב שעות ספורות לאחר האירוע את ביצוע הסריקה במלצות האבטחה. לא מצאתי מדויק זה ציין פועלה זו אם לא ערך אותה כלל. למועד רישום ביצוע פעולה זו חשיבות שכן אין הדבר במי לאחר מספר רב של ימים גילה כי שכח לבצע פעולות חקירה חשובה וביצע את הרישום אך על מנת להוכיח את מחדלו זה. במועד כתיבת הדוח וכך גם ביום שלמחרת מכאן ניתן היה להמשיך ולבצע פעולות חקירה זו ללא כל בעיה. במצב דברים זה, לא מצאתי להטיל ספק בכנות דבריו של החוקר ארזו'אן וכן גם לראות את התנהלות היחידה החקורתה ביחס למצלמות האבטחה כמחדל חקירה.

אשר למחדל הנטען שענינו הימנעות מבירור טענותו של הנאשם כי זה עובד מול גורמים רשמיים במתќן, אין בה כדי להעלות או להוריד מתווך בכך אם בית המשפט מוקן להניח לטובת הנאשם שכן סייע לגורמי מודיעין למורת רוחם של חברי, לא מצאתי בקיומו של מניע שכזה לפגוע באופן אוטומטי וكونקרטי באמון שבית המשפט רוכש לעדי התביעה. טענה זו הוטחה במתalon כבסיס לתלונות שווא ונשללה. הדברים אמרומים ביותר שעה שגם לגרסתו של הנאשם בבית משפט יתכן ונשר את המתalon ובכך לטענה שלל את הטענה בדבר תלונות שווא מבלי דברים מעולם.

בשורה ארוכה של פסקי דין כי "העדרה של ראייה שמקורה במחדי רשות החקירה, יזקף אمنם, לחובתה של התביעה עת תידון השאלה האם הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה, אולם אין לומר, במחדי חקירה בהכרח יובילו לזכותו של הנאשם. נפקותו של המחדל תליה בנסיבות המוחדות של העניין הנדון, ובפרט בשאלת האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש שמה קופча הגנתו של הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר הראיות שמפלילו". (ראה ע"פ 5104/1977 דוד גולה נ' מ"י).

עוד ראו ע"פ 5104/06 בינוי אשווילי נ' מדינת ישראל שם ציין בית המשפט העליון כי:

"**בחינת טענה לקיום של מחדי חקירה אינה מבקשת לבדוק האם ניתן היה לנהל את החקירה בדרך אחרת,** טובות יותר, יעה יותר, אלא האם קופחו זכויותיו של החשוד, האם בחיקרתו לא נשמרו הכללים והנחיות שגובשו על מנת לאפשר לו להציגן כראוי ולאפשר לבית המשפט לבצע מלאכתו בגילוי האמת. כידוע, מקום בו לא קופча הגנת הנאשם לא די במחדל החקירה עצמו כדי להביא לזכויו הנאשם (ע"פ 6858/04 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(3) 3023; ע"פ 10735/04 גולדמן נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(1) 2387; ע"פ 6279/03 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2004(1) 3570). משקלו של המחדל הבהיר יקבע הן מתוך בחינת המחדל עצמו, טיבו ומהותו, הן - ובעיקר, מתוך בחינתו על רקע מכלול הראיות (ע"פ 2511/92 חטיב נ' מדינת ישראל, תק-על 93(2) 1497)."

על רקע כל שפורט לעיל, ועל רקע המבחן שנקבעו בפסקה הרוי שספק האם יש לדבר על מחדי חקירה וגם אם נמצא לומר שפעולה מסוימת לא נעשתה בצורה מיטבית המגיעה לכך מחדל חקירה הרוי שאין לדבר על קיפוח זכויותו של הנאשם עד כי הדבר אמרו להביא לזכויו.

סוף דבר

בහינתן כך שבית המשפט רוכש אמון מלא לגרסאות עדי התביעה, ומайдך, דוחה את גרסת הנאשם מצאתו להרשיעו בכל המីוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט"ז איר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

קובע לטיעונים לעונש ליום 17.05.15 בשעה 10:30.

המציאות תזמן מתרגמן לשפה הערבית.

הנאשם יoba באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ט"ז איר תשע"ה, 05/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

הוקלט ע"י חייה דMRI